

Daniel Robins- Opdrachten aan Amerikaanse componisten

Daniel Robins gaf al in 1961 te kennen dat hij een eigentijds en Amerikaans repertoire belangrijk vond voor de verdere ontwikkeling van het carillon als concertinstrument. Hij onderscheidde daarin drie categorieën: (vrij) atonaal, dodecafonisch en jazz. Om daarin te voorzien gaf hij compositieopdrachten aan Amerikaanse componisten. Sommige van deze opdrachten waren afkomstig van en werden gefinancierd door de Universiteit van Chicago. Andere moeten worden gezien als privé-acties van Robins. Een interview met hem vermeldt een aantal componisten en van sommige van hen konden via het internet gegevens worden getraceerd. De meeste van deze componisten waren tijdens Robins' ambtsperiode professioneel actief in en om Chicago.

Daniel Robins in 1961

In opdracht van de Universiteit schreef Kees van Baaren (1906-1970) in 1964 *Musica per Campana - Music for carillon*. Gunther Schuller (1925-2015) leverde een compositie, waarschijnlijk *Music for carillon* (1962), het enige werk voor deze bezetting van zijn hand. Ook Ralph Shapey (1921-2002) die van 1964 tot 1991 aan de Universiteit van Chicago verbonden was kreeg een opdracht van de Universiteit, met als resultaat *Sonance* (1964).

De *Chaconne*, opus 10 van Easley Blackwood (*1933) dateert uit 1961 en duikt herhaaldelijk op in Robins' concertprogramma's. Blackwood was van 1958 tot 1997 verbonden aan de Universiteit van Chicago.

Roy Hamlin Johnson leverde in 1962 op Robins' verzoek zijn *Fantasy for Carillon*, waarvoor hij een honorarium van \$ 50,- van Robins ontving. Reeds in 1956 droeg hij zijn *Jubilant Carol* op aan Robins, die toen nog student was. Eerder schreef Johnson *Summer Fanfares* voor Milford Myhre.

De *Music for Carillon* van de pianist en componist John MacIvor Perkins (1935 – 2010), die van 1962 tot 1965 aan de Universiteit van Chicago werkte, is in 1963 ontstaan en prijkt in dat jaar op Robins' programma's in Hilversum en Nijkerk.

Peter Schickele (*1935) schreef vooral humoristische muziek onder de naam van P.D.Q. Bach, wat goed zou passen in Robins' April Fool concerten. Maar zijn opdrachtwerk, *Celebrations* (1961), is een serieus werk geworden.

De organist Leo Sowerby (1895-1968), die tot 1962 in Chicago werkzaam was en daarna tot aan zijn pensioen nog verbonden was aan de Washington Cathedral, componeerde veel kerkliederen. Voor carillon componeerde hij in 1962 in Washington een *Passacaglia*, evenals de *Fantasy and Fugue for the Carillon*, bestemd voor Ronald Barnes.

Het werk van Alan Stout (1932-2018) die componist en muziekpedagoog was en verbonden was aan de Northwestern University in de staat Washington past goed in het straatje van Robins. Stout

behoorde in Chicago tot de naoorlogse generatie componisten en werd in 1983 in de Chicago Reader gekarakteriseerd als 'a master of all aspects of 20th-century music, but a slave to none of them.' Charles Wuorinen (1938-2020) leverde op verzoek van Robins in 1966 een compositie met als titel *The bells*. De beheerder van www.charleswuorinen.com kon melden dat Robins het werk nooit heeft uitgevoerd, maar dat Joey Brink, tot voor kort de titularis in Chicago, het werk op zijn repertoire heeft genomen.